

persze közelünkben három-négy méteresre is hull, sőt, érdekes, hogy két-három vasúti állomásra a hozzánk legközelebb esőtől, már alig látnak ki a kupéablakokon a felhányt hótól, mint épp most mesélte egyik tiszt. Csókolom mindnyájukat ezerszer s drága jó anyám kezeit: Jenő

Húgának, Pataky Ferencné Tersánszky Ilonának

1918. jún. 27., 5. Feldcomp. Feldpost 647. (PIM V. 3759/1/2)

Csak taláalomra írok, kedveseim, mivel el is költözhattetek azóta, hogy nem írtam, a Csapó utcáról. Gazfickó vagyok, tudom, tudom. Írjatok mindenről, ha lapom veszitek. Leginkább az sarkallt írására hirtelen, hogy most tudom, sok rémhír kering Debrecenben, hát lássátok, hogy a nagy zenebona után még élek, bár ezt kikopogom itten. Csókollak mindnyájatokat: szerető Jenőtök

Húgának, Pataky Ferencné Tersánszky Ilonának

1918. nov. 1. (PIM V. 3759/1/3)

Kedveseim, elfogtak 24-én, még címet nem írhatok véglegeset. Semmi bajom. A holmijaimra vigyázzatok. Egyetlen panaszom, hogy a munkámat, amin 5 hónapig dolgoztam, még a lövészárokban is, ott kellett hagynom, s nem tudom, lesz-e alkalmam és anyagom újra megcsinálni. Ha megjelenik a két könyvem, próbáljatok küldeni.¹ Ezerszer csókollak mindnyájatokat: Jenő

¹ A két kötet A KÉK GONDVISELÉS című regény és a KÍSÉRLETEK, IEFJÚSÁG című novelláskötet.

Markó Béla

RONTÁS

*Rubens: BACCHANÁLIA,
1615 körül, olaj, vászon, 91 × 107 cm,
Puskin Szépművészeti Múzeum, Moszkva*

Ördögfit szoptat, s érthető, hogy végül
éppen olyanná válik, mint akit
romlandó tejjel táplál s alakít,
de alakul is közben, beleszédül

a külvilágba, mert azzá leszünk,
amit adunk másoknak, szinte mindegy,
hogy ők mivel csábítanak el minket,
és látszat csupán, hogy bármit eszünk-

iszunk, beépül lassan sejtjeinkbe,
s hogy széjjelront bennünk mindent, keringve
nyirokban, vérben, valahol belül,

hiszen fordítva van, nem számít, józan
maradsz-e, csak az, hogy ami kicsorran
a duzzadt emlékből, hova kerül.

HÁLÓ

*Rubens: Az UTOLSÓ VACSORA,
1631–1632, olaj, fatábla, 48,8 × 41 cm,
Puskin Szépművészeti Múzeum, Moszkva*

Jól tudják mind, hogy figyel valaki,
s nem egymást hallgatják ilyen riadtan,
pedig lombrezzenést se hallani
ott kint, míg itt bent pusztító vihar van

a kínzott arcokon, s végül csupán
annyi a kérdés, hiszen úgyis minden
el van rendelve, hogy majd azután
kivel mi lesz, s hogy vajon tényleg Isten

néz-e le fentről, vagy csak Kajafás
leskelődik a mézédés sötétben,
s lapít a zacskó pénz Júdás övében,

mert hallá vált ma éjjel a halász,
és már a Mester hálójában tátog,
de csend van még, a kakas nem kiáltott.